

Ch ng 4

Tình ch Xu t Hi n

1

Ta b ti ng n bên ngoài ánh th c.

“Ti u nhân không dám! Ti u nhân không dám! Th ng tiên tha m ng...”

“Ta không c n m ng c a ng i. Ch c n ng i th nh tho ng n ch c a ng i n tác oai tác quái là c.”

“Ti u nhân b n l nh th p kém, xin th ng tiên hãy tìm k khác i ... Hu hu, b b t c thì c ng m t m ng mà...”

“Ng i không i, ta s gi i quy t ng i ngay t i ây!”, ti ng chén trà t xu ng bàn “c ch” m t cái, n ng i nghe lén nh ta mà còn c m nh n c s c ép mãnh li t.

“Vâng vâng vâng!”, h n kêu lên th m thi t r i b ch y. Ta ch k p nhìn th y m t bóng en thùi lùì bi n m t tr c c a.

Hoành Thanh b c qua, d u dàng nói: “S mu i. Mu i t nh r i. Xin l i mu i. Nhi p H n chú c a s ca h i quá tay r i”.

Ta s so ng, nhi t v n n m ng bên c nh. Ta t c gi n tr ng m t nhìn h n, ch ng bi t h n l i ang gi trò gì ây n a.

C nh v t xung quanh r t l , ây hi n nhiên không ph i là phòng khách i m.

Ta nhìn ngang nhìn d c, quân, nhóc tr c u, T àn, ch ng th y m t ng i nào c .

Hoành Thanh h i khom ng i ng i xu ng bên ta, thành kh n nói: “S mu i ng lo s , t nay v sau, mình s huynh a mu i i tìm ki m là c r i. Nh s y... tình nhân c và hài nhi c a y ã tìm n, ch c là ang b n l m”.

Ta y h n ra, ph n n nói: “Ta không tin! Huynh ng nói linh tinh, Nh s huynh không bao gi dây d a v i lo i yêu v t ó!”.

Hoành Thanh ng c nhiên h i: “S mu i có nhìn nh m không? Ta th y hai ng i h c l n l n nh , trên thân u có tiên c n mà”.

Ta nh l i trên ng i hai m u t h ngo i tr lu ng khí en k t ó ra, ích th c v n còn th khác, nh t th i không nói c gì, “Lai l ch c a h nh th nào?”.

Hoành Thanh nhún vai nói: “Cái này thì ph i h i Nh s ”.

Nu như không phải hẳn nhiên dùng thì o n h t i n làm ta hôn mê thì tôi qua ta ã có thể h i rõ ràng. Tuy b n tiên cô luôn cho r ng mình không phải là Tam s m u i c a y, nh ng d a vào công lao ta kh c c m y n m nay giúp y nuôi l n nhi t , ta t th y b n thân t cách b c lên h i rõ. Nu nh chuy n này là hoàn toàn b a t, ta ng nhiên ph i d ng c m ng ra òi l i quy n l i cho nhi t ta, u i hai m u t kia i. Còn n u nh chuy n này là th t thì...

Ta t t nhiên không tin quân là lo i ng i nh v y. Nh ng... gi a hai ng i h ... có gì ó r t ám mu i.

Ta xoa xoa khuôn m t nh nh n c a nhi t , v a au lòng v a phi n não.

Hoành Thanh th ãi: “S huynh làm nh v y là mu n t t cho mu i. N t ó xem ra không ph i là ng i d i phó âu”.

Tâm tr ng ta ang vô cùng t i t , ôm l y nhi t r i mang hài vào: “Không c n s huynh ph i nh c tâm. Huynh ã a chúng ta n n i nào ây? Chúng ta ph i quay tr v ”.

Hoành Thanh c c k vô l i mà nháy m t v i ta: “S m u i... Th t tra, mu i ã n m trên gi ng n hai ngày r i...”.

Cho dù ta không có m t chút n t ng nào nh ng ta không th không th a nh n, th t s ã qua hai ngày r i.

Khi tìm v c khách i m tr c ó ã tr l i, m t ám ng i ng vây kín phía tr c khách i m gi ng h t nh m s p k chuy n, ch ng qu khách i m kích ng n m c hai m t t a sáng, ngh n ngào nói: “Lão phu s ng h n n a i ng i r i, l n u tiên g p c th n tiên s ng! úng là cái ki u bi t bay y! Ch ng nhìn rõ c ngài y ra tay nh th nào, ch vút vút hai ti ng, con yêu quái gây h i cho Kê huy n chúng ta h n n a tháng nay ã b t c l y v khí! Các ng i có oán c ó là con yêu quái nào không? M t con h c hùng tinh, già ang ch y n c dãi ròn ròn!”.

“H c hùng tinh¹ ã b ánh cho b ch y r i! B ch y r i, B ch y r i”, m t ám ng i vui m ng quá mà khoa chân múa tay.

Ch ng qu khách i m v a th y hai chúng ta li n nh n nháo lên: “Xem kìa! Xem kìa! ây chính là v i t cùng n v i th n tiên s ng ó! Th n tiên s ng âu? T i sao th n tiên s ng không i chung v i i t ?

B n tiên cô m y ngày nay h i m n c m, cái t “ i t ” này suýt n a khi n ta sa s m m t.

Ch cho ám ng i gi i tán, ta m i t i h i h n: “Nhóm ng i ánh H c hùng tinh i âu r i?”.

Ch ng qu l ra v ng c nhiên: “Các ng i không ph i i chung sao? Nhóm ng i th n tiên s ng m t canh gi tr c ã thanh toán ti n và i r i!”.

“Còn ai i cùng n a không?”, ta p bàn.

Ch ng qu b d a cho s hã: “ i... i t , còn có hai cô n ng và hai hài t ”.

n ào m t lúc lâu, hai m u t ta c ng c m th y h i ói, li n không thêm ý Hoàn Thanh v m t vô t i ng bên c nh, i tìm th g i ó n, t h n mây en v n ph kín g ng m t. Nhi t t nãy t i gi luôn im l ng, lúc này m i m mi ng h i ta: “M u thân, s ph i r i. V y bây gi chúng ta ph i i âu?”.

Ta c i g n, nhét m t mi ng c m l n vào mi ng nó r i nói: “Con n nhi u m t chút. n xong chúng ta u i theo”.

Hoàn Thanh ng i m t bên t n tình khuyên b o: “Nh s ã i h n m t canh gi r i, t c p ki m nhanh vô cùng, mà cho dù mu n u i theo c ng bi t i âu, thôi hay là mu i v n c yên tâm theo i s huynh i tìm C Canh ki m nhé?”.

B n tiên cô không bi t thu t bay l n, nh ng may mà bên ng i còn chút ít ngân l ng, ta g i ti u nh t i r i v t cho h n vài nh b c v n, nói h n giúp ta i th m dò xem th n tiên s ng xu t phát m t canh gi tr c ã i v h ng nào, n u nghe ngóng c s có th ng. Ch ng qu i l i, ta h i h n: “ g n ây ngo i tr H c hùng tinh ra, còn i yêu quái nào n a không?”.

Ch ng qu còn ch a tr l i, bên ngoài ng ã vang lên ti ng khóc th m thi t c a m t n nhân.

Ng n l a hóng chuy n trong con m t c a ch ng qu b t u nóng lên h ng h c v m t nghiêm túc, d ng tai lên nghe ngóng, nghe xong m i than th : “Th t th m quá! Th t th m quá! Phu thê nhà h Ph ng tu i ã ngoài ng tu n r i mà ch có m i m t a con gái, không ng l i... Haizzz, i t này, g n ây qu th c v n còn m t con i yêu quái n a”.

i yêu quái s ng trên H i Âm s n, t x ng là H i Âm s n ch ².

H i Âm s n ch không n th t ng i, c ng không gi ng nh H c hùng tinh, lâu lâu hô phong hoán v khi n mây en che ph b u tr i hù d a dân lành, nh ng h n l i có t t x u là háo s c.

H i n gi m i là mùa thu mà trong n m nay H i Âm s n ch ã c i m i tám l n r i, tính ra, m t tháng h n c i v hai ti u thi p.

G n ây, h n v a m t khuê n c a phu thê nhà h Ph ng u thôn, chu n b c i l n th m i chín.

Hoàn Thanh nghe xong t c l i: “Gi i th t! H i Âm s n ch qu là có di m phúc!”, nói xong h n còn dùng ánh m t kh s mà nhìn ch m ch m ta. Ta nh n!

Ta nhúu mày: “V s n ch này c ng ép nhi u cô n ng nh v y trong th i gian dài mà ch ng ai có cách gì ng n ch n h n sao?”.

Ch ng qu th dài: “ i t nói sai r i. H i Âm s n ch không h c ng ép nh ng cô n ng ó. Ng c l i, m i l n h n v a m t m t v cô n ng, h n tr c tiên s a sính l n nhà cô n ng ó, gi úng phép t c mà th c hi n các l nghi, cô n ng ng ý thì m i c i v . S n ch ã nói, i u mà h n coi tr ng nh t chính là tình u ý h p. Sau khi g p m t l n, cô n ng không ng ý thì h n c ng không c ng ép. Nh ng i u b t th ng là, ch c n nhìn H i Âm s n ch m t l n thì nh ng cô n ng ó u gi ng nh b thôi miên, nh t nh mu n g cho h n, m c k ph m u không cho phép. Ch t i cho lão phu thê h Ph ng, d i g i ch có m i m t v khuê n này, già r i mà còn ph i a con gái n bên c nh yêu quái...”.

H n còn ch a nói xong, ngoài ng b t u huyền não c lên, có ng i khoa chiêng gõ tr ng, ch y nhanh hô to: “H i Âm s n ch n nghênh thân³ r i!”.

Ta c ng không thềm n c m n a, n m tay nh t ch y i xem.

S c tr i trong xanh, dẫy H i Âm xanh um nh c t m g i trong ánh n ng. T phía ng n núi ó, ta trông th y i ng nghênh thân ang khiêng m t chi c ki u hoa r c ti n t i, ch trong ch p m t ã n u thôn.

Phu thê nhà h Ph ng run c m c p ã s m điều khuê n ang m c b h ph c ng ch u thôn. Ta nghe ti u nh khách i m c ng ang run nh c y s y, hai hàm r ng ánh vào nhau mà nói: “Nghe nghe nghe nghe nói H i Âm s n s n s n ch này này bi t bi t dùng thu t H h h m⁴... Ch c n m t ánh m t thôi là có th hút hút hút hút h n phách ng i khác, không bi t v v v ngoài nh th nào?”.

Ta thu n mi ng nói: “Không ph i lão già là c”.

Hoành Thanh b u môi: “Ta th y ch c ch n là m t lão già”.

G n nh cùng lúc ó, m t c u thi u niên nh y xu ng t trên l ng con ng a cao to trong i nghênh thân, nh ng nhìn h n là thân nam nhi l i m c c m y⁵ hoa l , trên u còn g n bông hoa m u n, m t thoa ph n tr ng bóc, c ch phong l u n m c v a quy n r l i v a chói m t, so v i an Th n thì ch có h n ch không có kém.

Thi u niên phong l u H i Âm s n ch tr c tiên n n c i, c ch phóng khoáng, n m tay ti u thi p th m i chín trong n m nay c a mình, vui m ng h n h nói: “N ng t , i cùng v i phu quân nhé!”. Phu thê nhà h Ph ng ng nhiên là không vui nh h n, c hai l y b y d a vào nhau, l o o ch c ngã nh th lá vàng tr c gió.

Tân n ng l p t c c điều lên ki u, H i Âm s n ch khí th h ng h c nh y lên ng a, tr c khi i còn kh ph t tay áo nh nhàng nh mây bay n c ch y, l n ti ng nói: “Hôm nay là ngày i h , ng ph H i Âm s n s thi t y n ba ngày liên ti p, hoan nghênh các v h ng thân n u ng chút r u m ng”, nói xong h n thúc ng a, ch trong ch p m t i ng nghênh thân ã i r t xa.

Ghi chú:

1. H c hùng tinh: Yêu tinh g u en. (ND)
2. H i Âm s n ch : Ch nhân c a ng n H i Âm s n. (ND)
3. Nghênh thân: ón dâu. (ND)
4. Thu t h m : Thu t thôi miên. (ND)
5. C m y: Áo g m. (BTV)

2

Bách tính ai ai c ng nói r ng H i Âm s n ch vô cùng giàu có, châu báu trên núi nhi u vô s k .

Khi chúng ta n H i Âm s n, Hoàn Thanh tri u Th th n c a ng n núi này lên h i chuy n. Th th n nói: “V H i Âm s n ch này mùa xuân n m ngoài m i t chân n ây, v a t i ã thu ph c t t c yêu quái l n nh trên núi r i l p ng ph . B i vì h n pháp l c cao c ng nên ti u th n c ng không làm gì c. Còn may, v H i Âm s n ch này ngo i tr b n tính dâm ô phóng ãng, h n c ng không làm chuy n gì x u qu y nhi u dân chúng. Còn v lai l ch c a tên yêu quái này, ti u th n h th n, th c s là không bi t”.

Hoàn Thanh nói: “Nghe nói ng ph c a tên s n ch này có c t gi u vô s b o v t trân quý. Ta h i ông, trong ó có thanh ki m nào g i là C Canh không?”.

Th th n kinh ng c áp: “C Canh, ó là th ng c th n v t mà!”, sau ó l c u: “Ch a t ng th y qua”.

Hoàn Thanh h i: “V y quanh ây còn yêu quái nào l i h i không?”.

Th th n áp: “Theo nh ti u th n c bi t thì t t c yêu quái l n nh trong vùng này u quy ph c d i tr ng H i Âm s n ch h t r i, không còn yêu quái nào m nh h n n a c ”.

Chúng ta có chút th t v ng, Hoàn Thanh l i h i ví trí ng ph c a H i Âm s n ch , sau ó t bi t Th th n r i ng m m t c ng c trong mi ng, ch p ch p m t nhìn ta, b d ng gi ng nh “mu i b o gì ta làm n y”. H n h i ta: “S mu i, v y chúng ta có i g p cái tên H i Âm s n ch kia không?”.

Ta g t u nh chuy n ng nhiên. Lúc ch y qua ây h i g p, c m c ng ch a n no. ây, phía tr c không có thôn làng, phía sau không có t u i m, không t i nhà H i Âm s n ch n chùa thì còn t i nhà ai?

Hai ng i ang nh xu t phát thì Hoàn Thanh t nhiên kêu lên: “C n th n!”, h n v n tay qua kéo m u t ta xoay hai vòng r i chúng ta ng phía sau h n. Xoay nhi u quá nên u ta có chút choáng váng, nh th n nhìn l i thì

thực chất ta cũng lúc này có một con người thoải mái ánh nắng, một nó lộng lẫy tinh quang, khỏe mạnh chynh c dĩ, nhẹ nhàng r ng tr ng mà th d c.

Người quen xưa ngỏ ý mời cái, liền nói ra tình hình: “Cũng xin thử nghe tiên hãy cứu người nhân!”.

Và nghe âm thanh này ta liền nhận ra đó chính là kẻ nói chuyện với Hoàn Thanh làm ta thất vọng vào sáng nay, ta chỉ thử tay vào một Hoàn Thanh mà hình như: “Huynh sai nó ánh Nhị huynh?”.

Hoàn Thanh tỏ vẻ vô tư nhìn ta: “Sớm rồi, ngươi nghe nhầm rồi”. Ta cười nhạt, không thèm nói nữa. Chẳng ngờ nhiên con Hừng tinh này cũng chỉ làm nên trò trò ng gì đâu, ta biết mà.

Hoàn Thanh hiểu ý Hừng tinh: “Vị ngươi muốn biết ta giúp ngươi vì c gì?”.

Hừng tinh hai chi chầm chậm, đứng nhìn người bò về phía Hoàn Thanh, khóc nức nở nói: “Sớm rồi nhân ngươi giúp ta! Cũng xin thử nghe tiên hãy nói vài lời tiếp tục sớm ch giúp ta!”.

Hoàn Thanh hình như thú vị: “Ồ, thì sớm ch c a ngươi sao lại muốn giúp ngươi?”.

Hừng tinh vẻ khóc vẻ nói: “Ám iêu dân c a Kê huy nhân ta rất tốt nhưng c t. Hôm trước sớm ch v a m i r c m t ti u thi p t trong thôn v , còn đang n ng nhi t, g n bó nh keo s n. Nh t nh là ti u thi p ó ã bên g i c a s n ch i nhân mà chiêm ngời thì gió, sớm ch tin là th t r i n y ý nh giúp ta”.

Xem ra H i Âm sớm ch ã biết vì c Hừng tinh thì Kê huy nhân tác quái, cho nên ngươi trợ giúp nó. Ta thử m g t u, v s n ch này xem ra cũng không phải một yêu quái hại .

Hoàn Thanh vẻ ngạc nhiên: “Ta giúp ngươi thì c l i gì ch ?”.

Hừng tinh liền tiếp tục: “Nếu thử nghe tiên giúp thì người nhân nguyện ánh i t t c nh ng gì mình có”, nó khóc nức nở: “Sau này người nhân cũng không dám làm chuyện xấu nữa”.

Hoàn Thanh nói: “Thầy. Vị thì ngươi nói ta nghe xem. Sớm ch c a các ngươi có lại l ch nh th nào?”.

Hừng tinh một mặt mỉm cười nói: “Cái này thì người nhân không biết...”.

Hoàn Thanh liền hỏi: “Vị ta hỏi ngươi cái khác, ch c ngươi biết c s n ch c a các ngươi có binh khí hay b o v t gì l i h i ch h ?”.

Hừng tinh đáp: “Sớm ch chúng ta tất cả nay đều ánh bóng tay không. Lúc trước khi h n thu ph c c ng n núi này liền em t t c vàng b c châu báu ấy chỉ làm c a riêng. Còn thử nghe tiên hỏi về binh khí hay pháp b o l i h i thì người nhân ch a t ng nghe nói t i...”.

Hoành Thanh t c gi n quát: “Cái này không bi t, cái kia không có, v y ta còn c n ng i làm gì!”.

H c hùng tinh ho ng lo n c c , n c n nói: “Ti u nhân còn bi t c m t bí m t l n c a S n ch , h n c i nhi u n nhân nh v y là luy n m t môn i pháp l y âm b d ng! C u xin th ng tiên hãy ra tay c u giúp, sau này ti u nhân s ngày ngày th cúng bài v tr ng sinh cho th ng tiên!”.

Hi n nhiên là Hoành Thanh không h h ng thú gì v i bài v tr ng sinh c a H c hùng tinh, li c nhìn nó m t cái r i m m c i v i ta: “S mu i, ta ang lo chúng ta i u ng r u m ng c a ng i ta mà không mang gì theo, v y mà bây gi l v t l i t ng dâg n c a r i”.

V m t H c hùng tinh l p t c bi n i, ch s ng ra trong ch c lát r i “oái” m t ti ng nh b ch y. Hoành Thanh c i nói m t ch : “ nh!”, H c hùng tinh l p t c không th c ng, ng s ng t i ch , ánh m t ng ng sát khí ch h n là không th xé xác Hoành Thanh thành tr m m nh.

Ta r t ng tình v i nó.

H c hùng tinh v a bi th m v a áng th ng, ch trách m nh nó không t t, có m t không trông, tìm ai không tìm, l i tìm n m t tên th n tiên th t c nh Hoành Thanh. L n này thì coi nh nó g p ph i v n xui r i nh ?

Ta s s h u bao, d o g n ây tiêu ti n h i quá tay, h u bao c ng x p i nhi u r i. Có con H c hùng tinh này, khi n ta c ng t i t ki m c m t kho n h ng bao ngân l ng, v y cho nên ta c ng ch ng ph n i.

Chúng ta kéo H c hùng tinh, i theo h ng mà Th th n ã ch lúc nãy, r t nhanh n m t áy c c có d ng vòng cung. Nh ng nhìn áy c c b n b t nh m ch, h ng hoa th m ngát, gi a có m t tòa nhà nguy nga tráng l , l u các mái ngói xanh bi c cong cong, d ng nh âu ó còn truy n n ti ng lá trúc, qu th t là tiên c nh t i nhân gian.

C ng i nh th này, cho dù là th n tiên trên tr i c ng khó mà có c. Xem ra bách tính s n ngo i nói r ng H i Âm s n ch c c k giàu có, úng là s th t.

Chúng ta v a xu t hi n trên mây, phía d i ã có ti ng hô to: “Mau i b m báo cho S n ch i nhân, l i có tiên nhân không bi t t ng n núi nào n chúc m ng!”.

Hoành Thanh kéo ta cùng h xu ng t r i ghêngh ngang b c vào.

V a ti n vào tòa nhà nguy nga tráng l ó, t m mành tr c m t lay ng, theo ó vang lên ti ng nói phóng khoáng t nhiên c a H i Âm s n ch : “A! Không bi t là v tôn giá¹ nào h c n th m, th t l vì ã không ghêngh ón t xa, m i vào!”.

Hoành Thanh b a i tên tu i lai l ch c a mình r i ch H c hùng tinh ang b trói gô bên c nh nói: “Hôm nay là ngày i h c a S n ch , ta n ây th nh t

là chúc mừng, thì hai là trên cùng h p b t g p ti u yêu này, c bi t m y ngày nay S n ch ang tìm b t nó, ta li n ti n tay trời nó l i, hy v ng có th khi n S n ch vui v ”.

H i Âm s n ch qu nhiên h t s c vui m ng, luôn mi ng nói: “Huynh tr ng qu là có b n l nh, mau vào i. A. V này là?”.

Ánh m t h n li c nhìn ta, th n s c sáng r c.

Ta nhìn H i Âm s n ch b ng ánh m t soi mới, dung m o nam t nh ng ng nét l i vô cùng tinh t . kho ng cách g n càng th y rõ c l p ph n tr ng dày c m h n thoa lên m t, lúc này ch c c ng v a u ng m t chút r u nên trong m t nh b ng b nh h i n c, thêm n a là óa hoa m u n cài trên u, càng th hi n rõ cách n m c l o l o t c a h n, úng là nam sinh n t ng². Nh ng hi m có k nào nhi t tình hi u khách nh v y, l i không h làm cho ng i khác th y ph n c m.

Có i u, ánh m t h n c dán lên ng i ta khi n ta có chút khó ch u.

Ta còn ch a nói gì, Hoàn Thanh ã m nh m n m l y tay ta: “ ây là thê t c a ta”.

H i Âm s n ch “a” lên m t ti ng, ánh m t v n ch a r i kh i ng i ta, nói ti p: “Trông khuôn m t phu nhân r t quen, không bi t chúng ta ã t ng g p âu ch a?”.

Hoàn Thanh c i l nh áp: “Ai ai c ng nói H i Âm s n ch phong l u phóng khoáng, hôm nay c g p qu nhiên danh b t h truy n. Có i u, thê t ta t tr c n nay u trong nhà, ây là l n u tiên xu t môn”, nói xong Hoàn Thanh bèn b c qua H i Âm s n ch v n ang quan sát ta t trên xu ng d i mà i vào bên trong, b dáng kh nh kh ng nh th h n m i là ch nhân ây v y.

Ta ng yên t i ch nghi n r ng nghi n l i h i lâu vì hai ch “thê t ”, sau ó m i theo h n b c vào i s nh.

Trong s nh gi ng èn k t hoa, m t ám yêu quái ng i l n x n y phòng, tên nào tên n y u ã hóa c thành hình ng i, có ng i ra v o m o trang nghiêm, có k ba hoa khoác lác, c ng có c nh ng gã hành vi tùy ti n. H i Âm s n ch sau khi b Hoàn Thanh v m t cái m i hoàn h n, l p t c khôi ph c l i b d ng nhi t tình ho t bát, vui v nói: “Nào nào nào, ta gi i thi u m i ng i v i nhau”.

H n kéo chúng ta n v trí giành cho khách quý, v tay nói: “ ây là Chi Liên công t n t Thanh Kh u s n và phu nhân huynh y!”, ti p theo ch Hoàn Thanh và ta cho nam t ng i trên gh . “ ây là Hoàn Thanh công t và phu nhân! Hoàn Thanh công t v a ra tay li n b t c Hùng tinh ã tr n ra t ng ph c a ta, b n l nh c c k cao c ng!”.

Sau đó H i Âm s n ch nói cái gì ta c ng không nghe rõ n a, ng ngác nhìn ch m ch m v nam t ng i trên gh . V nam t ó c ng ng ng u, v m t lãnh m nhìn ta.

Ghi chú:

1. Tôn giá: Cách x ng hô tôn tr ng ng i i di n. (ND)
2. Là nam nhân nh ng l i có v ngoài gi ng h t n nhân. (ND)

3

Tà nhìn quân ang ng i trên bàn ti c, hai n nhân ng i hai bên trái ph i. M t ng i là T àn ang m to hai m t sáng r c dán vào ng i Hoàn Thanh, còn ng i kia chính là n nhân áo ta th y hôm tr c.

N nhân b ng N La ang c i ngậy ngô trên tay, khuôn m t d u dàng tao nhã, thân hình nh nh n y u u i gi ng nh ch c n m t tr n gió c ng có th th i bay. d u hi n ng i ngay ng n m t bên, vô cùng l y lòng v nam nhân bên c nh, th v i m i th xung quanh, khi n nh ng ng i có m t t i ó có c m giác thanh cao tao nhã.

Ta không kìm c li c nhìn quân, r i l i quay qua nhìn , c nh th tu n hoàn m y vòng, n nhân ó cu i cùng c ng ng c m t lên nhìn ta r i l p t c cúi u xu ng, thái t ra vô cùng khinh m t.

Còn N La trong lòng thì l i c i ngậy ngô v n tay v phía nhi t ta, trên tay v n c m m t xiên k o h lô ghê t m, c t gi ng nói: “Ca ca, n k o h lô i...”.

B n tiên cô bình th ng r t l ng thi n, nh ng lúc này không bi t vì sao n chính ta còn c m th y mình có chút ác c. Kh n i ang tr c m t H i Âm s n ch cho nên v n ph i óng k ch, th là ta ra v t n tâm khuyên quân: “V công t này, huynh mau nhìn hải t nhà mình i, th v t b n th u nó c m trên tay ang ch y v ng vãi kh p n i kia, hình nh s p h ng t i n i r i. Sao ng i l n thì n v n p mà l i tr nh nh a n xin th ?”.

Nói xong, b n phía im l ng nh t , n nhân áo ch m ch m ng ng u, s c m t u ám. Nhóc tr c u ng c nh quân nháy m t ra hi u, gi ng nh ang r t c c kh khi ph i ki m ch . Ch có Hoàn Thanh là chê thiên h ch a lo n mà m m c i v tay t v tán th ng, l n gi ng nói nh th ng i bên c nh không nghe th y: “Phu nhân nói chí ph i. Còn n a, nhìn con nhóc này c i mà sao ta c c m th y có chút d i d i, ch ng l là m t a tr n n?”.

Lúc này, ngay c H i Âm s n ch c x khôn khéo mà c ng s ng ng i, ch c l n u tiên h n g p ph i khách nhân thích gây s nh chúng ta.

N nhân áo không nhìn ta mà l nh lưng nhìn nhi t ang n m tay ta. Ánh m t ó khi n s ng l ng ta l nh toát, vô th c n m ch t tay nhi t . N nhân nh

gi ng áp: “Nh ng gì các ng i nói, ta ã ghi nh c r i”, nói xong, m t m ày l nh b ng, c ng không ch b n mà v n bàn tay m n m àng qua, rút l y xiên k o d ính nh p nh áp ra kh i tay b é gái. N La òa khóc: “ ng rút ra! K o h l o ng i ta cho ca ca n mà!...”.

Ta nghe mà da m t kh gi t gi t, H i Âm s n ch b ti ng hét vang d i c a N La khi n cho h i th n, v i vàng trách m ng thu c h : “Còn không mau b ng chút n c s ch n cho phu nhân r a tay!”.

quân v n luôn t ra lãnh m, m t c ng ch ng th em ng c lên.

Tay b kéo m t cái, ta cúi u m i phát hi n nhi t c ng mang v m t lãnh m y nh v y ang kéo ta n m t bàn v n ch a có ng i ng i. Sau ó gi ng nói l nh l ùng c a quân và ti ng g i to c a T àn ng th i vang lên: “Hàn Nhi”.

T àn nói: “Hàn Nhi, n ch cô cô ng i này!”.

Nhi t ta xoay l i kh g t u m t cái, t ý nó ã nghe th y r i, phong thái c nh th ti u hoàng v y, nó nói: “Con không thích ng i ch ó, con v i m u thân ng i bên kia là c r i”.

Nói xong, nó kéo ta i v phía bàn bên kia. Hoàn Thanh s s m i, không bi t ang l m b m cái gì trong mi ng. H i Âm s n ch thì không bi t u uôi ra sao, nói: “M i ng i... quen nhau sao?”.

Hoàn Thanh v vai h n: “C ng h t cách. V ngoài c a nhi t áng yêu quá. i n âu c ng có m t ng ng i l t i nh n thân thích”.

Ch h n b c l i, ta nghi n r ng nghi n l i mà nói nh v i h n: “Huynh c th nói linh tinh n a i”.

Hoàn Thanh ghé sát mi ng l i, ph h i nóng vào bên má c a ta: “S mu i, mu i xem Nh s i, chân p hai chi c thuy n¹, ùa gi n h t v i ng i này l i n ng i n , riêng ta, t u n cu i ch chung tình v i m t mình mu i th i”.

Trong lòng ta r t khó ch u. Tình c nh bây gi không h gi ng nh trong d nh ban u c a ta. Ta c ng t trách b n thân ban n ãy t d ng i làm vi c ngu ng c, nh t th i c m th y v a chán n n v a bu n b c, l ng th i không lên tí ng. Không ng Hoàn Thanh c m t t c l i mu n ti n m t th c², n m l y tay ta: “S mu i, ng bu n vì y n a, th y mu i bu n bã nh v y, ta r t au lòng”.

Ta l p t c dùng móng tay c u lên tay h n, ang mu n nói v i h n nh th này: “Huynh c cái ki u bu n nôn nh v y có th làm cho ta không nu t trôi c m ó”. Nhi t ng i gi a ta và Hoàn Thanh lúc này bình th n nói: “S bá, ng i è vào con r i”.

H i Âm s n ch c i khan: “Tình c m gi a Hoàn Thanh công t và hi n thê th t t!”. Ngay l p t c t phía i di n có m t ánh m t ác li t b n qua, T àn ang tr n tròn m t ra mà ay nghi n ta.

Cho n khi y n ti c k t thúc, T àn v n c duy trì tr ng thái nh v y. Hoàn Thanh thì ch ng bi t đây th n kinh nào không úng ch mà c liên t c g p th c n cho ta, m i l n nói chuy n thì c ghé sát cái m t áng ghét vào, còn c m y ánh nhìn ch m ch m t phía i di n n a, s khó ch u trong lòng ta d n b thay th b i c m giác x u h . Ta vô tình li c nhìn sang bên ó, th y n nhân áo v a v v N La khóc chán li n ng i nhìn nhi t ta mà ch y n c mi ng c i ngu ng , v a ra v ngoan hi n liên t c g p th c n cho quân. quân h i cúi u, d ng nh ang th t th n suy ngh cái gì ó. C nh m t nhà ba ng i này... l i khi n lòng ta nhói au.

H i Âm s n ch r t nhi t tình hi u khách, sau khi dùng ti c xong li n nh t quy t s p x p phòng cho chúng ta, mu n chúng ta l i. Trong u chúng ta c ng ang có m u nên thái ng nhiên là thu n n c y thuy n. Có i u, khi i vào c n phòng mà S n ch ã s p x p cho ta v a nhìn ã s ng ng i, phòng r t p, r t l n, nh ng v n là ch có m i m t chi c gi ng.

Hoàn Thanh n n c i áng ghét, nói: “Chúng ta là phu thê, ng nhiên s ng chung m t gi ng r i”. Ta bi t rõ là h n ch mu n trêu ch c ta chút thôi, bèn t t n nói: “Lúc nãy ta có th y gian ngoài có hai trà k l n, th t có l i v i s huynh, t i nay huynh ra ó mà ng t m nhé”. Hoàn Thanh nhìn ta b ng ánh m t mong i: “S mu i...”.

V n ch a u kh u c n a câu, bên ngoài ã có m t ti u t³ t i chuy n l i: “S n ch i nhân m i Hoàn Thanh công t i u ng r u”. Hoàn Thanh ng d a vào t m bình phong b ng á vân m u⁴ h ng hái nói: “S mu i, ta l i v i mu i nhé!”.

Ta thô l áp: “Mau i i! i i?”.

Hoàn Thanh n n ná h i lâu, dài dòng d n dò ta: “S mu i, ây không gi ng nh trên núi, mu i không c i lung tung âu y”. Ch mãi h n m i i ra m c a, ta nh th phào nh nhõm, h n thình lình b c nhanh l i, kéo l y tay ta r i nói: “S mu i, ta v n c ph i l i cho mu i chút pháp thu t phòng thân!”.

Ta t ng h n l i gi trò v i ta, ang nh m mi ng m ng, v a ng c m t lên thì th y Hoàn Thanh cúi u nghiêm túc v Ng Hành Thiên Lôi trong bàn tay ta. Ta b t giác ng n ng i, trong lòng t nhiên có m t c m giác l th ng l t qua. Tuy nhiên khi nh th n nhìn k l i, ta th y Hoàn Thanh l i nhìn ta mà c i ùa c t nh : “S mu i, sao l i nhìn s huynh nh v y? C m ng r i h ?”.

Ta gi ng bàn tay ra, hô: “Ng Hành Thiên Lôi!”.

Hoàn Thanh c c k ho ng s , nh y nhanh ra ngoài nh tên b n, nói: “Thôi c r i. Ta i là c ch gì. Phu nhân ng phá tan nhà c a S n ch y!”.

Ta phì c i, b ng c m th y i s huynh d ng nh c ng không x u l m.

Ta n m tay nhi t cùng ra ngoài i d o. Nhi t ta v n r t ki m l i nh ng gi l i t nhiên lên ti ng: “M u thân, i s bá thích ng i”.

Ta tr ng m t nhìn nó: “Nhi t ng c, h n ch nói ùa thôi, v y mà con c ng xem là th t”.

Nó ti p t c r u r nói: “S ph c ng thích ng i”.

Ta suýt n a thì ngã nhào xu ng t.

Nhóc con áng lo này... Các ng i xem trong u nó ã b nh i nhét nh ng th gì ch !

B n tiên cô không quen nói nh ng chuy n ám mu i m p m th này v i a tr còn ch a y b n tu i. Nh ng cách nuôi d y c a ta x a nay chính là l y ti n làm lụi, th nên h t s c nghiêm túc mà g t u: “ úng th , m u thân th y, ngay c H i Âm s n ch c ng thích ta luôn ó”.

N u ta bi t lúc mình nói nh ng l i này, H i Âm s n ch ang ng cách ó không xa, cho dù ch t ta c ng không dám nói v y.

V y nên ta v a nói xong li n nghe th y hai ti ng hít sâu, trong lòng ta t nhiên có d c m ch ng lành.

Khi ta c ng ng i xoay l i thì qu nhiên nhìn th y ch ng r có m t hàng ng i ang ng, trong ó có H i Âm s n ch c i nh n nh , còn có c nam nhân l nh lũng ng bên c nh h n... Chi Liên quân.

Cu c i này... úng là m t chu i nh ng i u áng ti c.

Các ng i nói xem, n u bây gi ta gi v không nhìn th y r i i qua luôn, có ph i là h i g ng g o?

áp án ng nhiên là có. Cho nên ta ành ph i m t dày mà b c lên chào h i: “S n ch , trùng h p quá, các ng i ang có vi c gì?”.

H i Âm s n ch vô cùng nhi t tình nói: “Ta v i Chi Liên công t i tìm Hoàn Thanh huynh u ng r u! Gian phòng và dùm do h nhân s p x p không bi t có v a ý cô n ng không?”.

Ta c i khan: “T t l m! T t l m!”.

H i Âm s n ch t nhiên v ùi, ch nhi t ta mà nói: “ y ch t, ta l i quen m t tiêu b ng h u này, ch c h n h nhân ch an bài m t chi c gi ng l n thôi, ba ng i cùng chen chúc trên ó nh t nh là khó ch u l m. Bây gi ta s l nh cho h nhân khiêng thêm m t chi c gi ng nh qua n a!”.

Ta ti p t c c i khan: “Không c n! Không c n!”, nói xong m i c m th y d ng nh không úng l m... Ta âu có cùng Hoàn Thanh chen chúc trên m t cái gi ng ch !

Ch ng bi t có ph i là o giác hay không mà ta c m th y phía tr c có m t ánh m t uy hi p ang nhìn ta ch m ch m, khi n ta l nh s ng l ng.

Ta g n nh không c i n i n a, ang nh s a l i thì nhi t , ã giành nói tr c: “V y làm phi n S n ch thúc thúc chu n b cho con cái gi ng l n m t chút, nh quá con ng không quen”.

Ta g t u nh giã t i: “C làm nh l i nhi t ta nói i, làm phi n S n ch r i!”.

Ta c m nh n rõ ràng lúc quân i ngang qua ta y h i ng ng l i, nghi n r ng kh g m m t ti ng: “Mu i!”. Ta b t giác run lên c m c p, ch n lúc ta có đ ng khí mà ng ng u lên thì phía tr c ã ch ng còn bóng ng i r i.

Ghi chú:

1. *Chân p hai chi c thuy n: B t cá hai tay, n hai lòng. (ND)*
2. *Ý là c ng chân lân ng u. (ND)*
3. *Ti u t : Th ng y t . (ND)*
4. *á v n m u: á mi-ca. (BTV)*

4

Đu óc ta c ng ng ng n ng n, m t lúc lâu m i s c nh ra mình ã d t tay nhi t i vào h u vi n.

Th t ra n t ng c a ta i v i H i Âm s n ch không ph i là t , nh ng nh n nh ng l i H c hùng tinh t ng nói, h n n p nhi u thê thi p v y ch ng qua là luy n m t lo i tà công l y âm b đ ng, trong lòng l i n y ra m t c m giác khó ch u.

Cho nên ta ã s m l u tâm h i ti u t ch mà các phu nhân c a H i Âm s n ch . Lúc này áng ch ng c ng bi t c h ng i. Ch c hôm nay t i bàn ti c ta khoe m quá nên b n ti u yêu nhìn th y ta i vào h u vi n, ngo i tr a ánh m t th m dò thì không có k nào ch y ra c n ng.

Tháng B y, tháng Tám chính là mùa sen n , ch a b c t i n i ã ng i th y h ng hoa th m ngát. V n may c a ta khá t t, m c tiêu c ng vô cùng rõ ràng, t xa ã nghe th y ti ng m t ám n nhân ang ch i ùa. i n cu i con ng nh thì th y m t nhóm n nhân m c y ph c s c s ang c i vui v ch i trò ném th vào bình r u.

Ta th t không ng l i có th nhìn th y v “phu nhân” c a quân t i ây.

ôm hài nhi, ng i ngay ng n gi a ám n nhân kia, trên m t v n t ra thanh cao kiêu ng o. Nhóm ti u thi p c a H i Âm s n ch u không dám ng n , có vài ng i can m b c lên b t chuy n nh ng c ng u l ra th n s c s hã.

Ta kéo m t ti u yêu quái ang l n tr n bên c nh, h i: “N nhân m c áo ang ng i kia là ai?”.

Ti u yêu quái ng n ra nhìn ta: “Không bi t. Còn ng i là ai?”.

Ta t ng b qua câu h i c a gã: “V y sao các ng i l i s ta nh v y?”.

Ti u yêu quái m t tr ng b ch không còn gi t máu nói: “Ti u yêu quái mà ta ôm trong lòng r t áng s , v a m m m ã nu t ch ng i Hoàng và Hoa Hoa r i”.

Ta th y tóc gã màu xanh l c, oán ch c i Hoàng và Hoa Hoa là b n c a gã.

Lòng bàn tay ta có Ng Hành Thiên Lôi mà Hoàng Thanh v cho, nên lá gan c a ta c ng h n m t chút, v n ti p t c d t tay nhi t ti n v phía tr c. ám n nhân ó đ ng nh v n còn kinh s khi th y N La v a m m m ã nu t ch ng hai con ti u yêu, nên tuy ang ch i ùa nh ng v n s ông s tây. V a th y ta t i, v m t c a h đ ng nh c ng có chút vui m ng. Th m chí có ng i th y nhi t ta thì l p t c hai m t sáng r c, vây l y h i này h i n .

Ta trông th y N La trong lòng c a n nhân kia, v a nhìn th y Hàn Nhi nhà ta li n gi ng h t nh con kh s p x ng chu ng, t chi quy p lung tung, b d ng t a nh mu n nh y x vào A Hàn v y. M t ti u thi p c a H i Âm s n ch ch m i ng vào nhi t ta m t chút li n nghe th y N La thét lên th m thi t hai m t s p b c h a: “ ng có s vào ca ca ta, ca ca là c a ta!”.

N nhân kia ôm ch t N La, t u n cu i u ch l nh lòng mà quan sát.

M y v ti u thi p ngo i tr s s hãi i v i hai m u t toàn thân t a sát khí ng ng này, thì c ng ch ng có i m gì khác th ng, xem ra tuy nói là l y âm b đ ng, nh ng có l c ng không ghê g m nh ta t ng t ng.

Khi ngh gi i lao sau trò ném th vào bình r u, ta ang cho nhi t u ng n c d i bóng cây, thì b ng nhiên có m t bóng en che khu t ánh sáng phía trên u.

Ch ng c n ngh ta c ng bi t ó là ai, hu ng h ta còn nghe th y ti ng c i ngậy ngô c a con bé N La ang ch y n c mi ng kia.

N nhân n ch nói v i ta hai câu, m t là: “Ta ã quen chàng t lâu r i”; hai là: “Chàng ã t ng tr c ng ph c a ta th i tiêu ba ngày ba êm”.

B n tiên cô nghe mà t c t i m c r ng l i c ng ng a ngáy, nh ng nét m t v n t ra khinh th ng, thu n mi ng ti p l i: “Th i tiêu thì có sá gì? quân t ng ng tr c c a nhà ta, ch cách nhau có m t cánh c a mà t tình v i ta ba ngày ba êm, thì t tha van nài ta ra g p y y ch ”.

Nói khoác thôi mà, ai ch ng bi t!

Nh ng l n này b n tiên cô khôn ngoan h n r i, tr c khi nói khoác ph i a m t nhìn xung quanh ã, sau khi xác nh là an toàn thì m i m mi ng huênh hoang.

Ta th a nh n, nói ra nh ng l i này ta c ng c m th y da m t mình c ng h i dày m t chút. Có i u, tr c m t n nhân này, b n tiên cô b t giác l i tr nên

c c k có lòng t tr ng, c c k t ái, tính c ch p lúc nào c ng cho r ng “thua ng i nh ng không bao gi thua khí th l i h ng h c n i lên trong ta. B n tiên cô c ng ph i th a nh n, n u quân t tình v i ta ba ngày ba êm thì th t s ... tr i s p s p t i n i r i.

Khi chúng ta quay tr l i phòng thì Hoàn Thanh ã v r i, h n ang ung dung tho i mái ng i trên gh , vô cùng bu n chán mà ngh ch con thuy n nh kh c b ng h t qu . Ta nhìn h n toàn thân nh nhàng khoan khoái, không có chút h i r u nào, li n r t hài lòng.

Trên bàn t hai chén trà, ta ng c nhiên h i: “Ai n th ?”.

Hoàn Thanh c i nói: “Nh s và L c s mu i”.

Tim ta gi t thót m t cái, nh ng v n gi v nh vô ý h i: “H nói nh ng gì?”.

Hoàn Thanh nhìn ta, ánh m t còn mang theo s dò xét: “S mu i, mu i hy v ng Nh s huynh nói gì ấy?”.

Ta nghiêm ngh áp: “Hi n nay l khí hoành hành, b t c lúc nào c ng có th có yêu ma xu t th , gây h i nhân gian, C Canh ki m còn ch a rõ t m tích, huynh nói xem ta hy v ng Nh s huynh nói nh ng gì?”.

Hoàn Thanh b chính khí hào hùng c a ta làm gi t mình, d u dàng mà nói: “S mu i lo l ng cho thiên h nh v y, th t s khi n s huynh v a khâm ph c v a h th n, ch có i u k ho ch c a chúng ta không th to ti ng rêu rao, chi b ng chúng ta óng c a cài then r i nói nh v i nhau thôi nhé?”.

Ta mi n c ng nh ch mi ng, không bi t t i sao da m t l i có chút khô nóng.

Nghe ng khí c a Hoàn Thanh, hình nh quân có chút manh m i trong vi c tìm thanh ki m, nh ng c th v n ch a th ti t l . N a ngày nay ta u trong tình tr ng u óc không t p trung, th i gian còn l i là th n th , mãi t i khi nhi t kéo tay ta, nói mu n i tìm s ph thì ta m i t nh l i.

Lúc này Hoàn Thanh không có ây, ch c ã i thám thính b o kh c a H i Âm s n ch r i. Ta có th t ng t ng c, h n v a ra ngoài, T àn li n bám theo nh th con chó con dán m t vào chi c bánh bao th t. quân vi n t k bên, ra kh i c a ch c n r trái, sau ó i theo m t hành lang th ng là t i. Tr i v n ch a t i l m, nh ng lúc chúng ta n, quân ã khóa kín phòng. Nhóc tr c u bu n r i r i ng canh bên ngoài, nói là Nh s huynh sai nó ng trông c a, không c cho b t k ng i nào i vào. Nó làm v m t nh b t n th ng mà nói v i ta: “T t , t i sao các ng i l i i mà không m t l i t bi t? B n ã ch khách i m n hai ngày tr i, Nh s huynh r t gi n y”.

Ta ng h i lâu không bi t ph i nói sao, nó li n nh th ói khát ã lâu mà xông t i ôm ch t l y A Hàn. Ta th y trên khuôn m t n n th t c a nó có hai v t th ng nh b mèo cào, ang nh h i nó t i sao, thì b ng nghe c m t ti ng thét quen thu c: “Không c ôm ca ca ta!”. M t bóng dáng màu bay qua,

mặc ích của nó là bắt cho bạn cũng như tôi. Tôi chỉ nghĩ suy nghĩ mà giơ tay hô: “Ngự Hành Thiên Lô”. Nụ cười dâng trào như huyết bủa tôi chực trỗi, “m” mấp mấp như bò ra mắt. Khi Nụ cười rưng rưng ỉ d, m t m i và toàn thân nóng như b thiêu t tóc tai n lách tách tiếng s i. Nó ng n ra m t chút, sau ó khóc òa lên kinh thiên động địa.

Thật sự là tuy bạn tiên cô không thích con nhóc này nhưng tuy tôi không muốn chia sẻ.

Thấy nó khóc, tôi cũng khóc, trong lòng vô cùng thất vọng.

Úng lúc này tôi nghe thấy tiếng quát giận dữ.

Nhóc trẻ con hét lên: “Tất cả chết!”.

Một bóng dáng màu lao v phía tôi, tốc độ nhanh khi gặp tôi nói ta không hề có chút phòng bị, cho dù có, cũng không thể thoát khỏi tay nó.

Tôi giơ tay hô Ngự Hành Thiên Lô nhưng ánh sáng thì không trỗi. Tiếng “m” vang lên cùng với âm thanh cánh cửa phá vỡ. Nhưng lúc đó tôi đâu còn thời gian phân biệt mọi việc này, cuối cùng chỉ kịp dùng toàn lực để nhả ra chữ khác, một tiếng nhìn nhân áo quần người khác tay tôi mà lao v phía tôi.

Một tiếng, một tiếng, một tiếng... ta như mất đi.

Nhưng cái đau trong đầu thì không xuất hiện.

Tôi kinh ngạc mở mắt ra, thì thấy một bóng lưng màu trắng đang chờ tôi.

Bàn tay của nhân áo đen đứng lịch cách tôi đứng một tiếng, úng vào thì kh c then chốt, tay của tôi b m t ng i tóm chốt.

Vì quân quay lưng nên tôi không thể thấy biểu tình trên mặt, nhưng tôi thấy rõ ràng thân xác oán hận trên mặt của người thân Nụ cười. Nhưng trong chớp mắt, tôi thấy nhanh hơn là t sách mà chuyển thành v y u u i, r i l nh hoa lê trong mắt mà nói với quân: “Chàng buông tay ra đi. Tôi phải qua ch là nh t thì t c gì n m t chút thôi”.

Quân không buông tay mà cũng ch ng xoay người đi.

Tôi cười nói: “Nhớ huynh...”.

Tôi nghe thấy tiếng nói như lòng của quân cất lên: “Mười còn không mau đi”.

Trong nháy mắt, trái tim tôi đau như b kim châm, sau đó tôi nghe chính mình dùng giọng ỉu lúng túng và hèn m n nói: “Xin lỗi Nh s huynh, chuyển đi khách điếm không phải ta cố ý muốn bắt đi. Còn về tiểu bối này, ta cũng không phải cố ý muốn làm con b th ng đâu, cũng xin lỗi quá”.

áng mà ta ã nói lúc trên bàn tiệc n a, xin l i!”. Nói xong, ta kéo nhi t không còn chút d ng khí nào nán l i thêm n a.

Ta ã làm nh ng gì ch , gi ng h t nh m t con h .

A Hàn n m ch t l y bàn tay ta nói: “M u thân, ng i ng khóc”.

Ta c ng không mu n khóc, nh ng trong lòng quá au.

5

Theo suy oán lúc u c a chúng ta, C Canh ki m là th ng c linh v t, cho dù nó n i nào thì c ng r t có th s d n n ham mu n c a nh ng yêu quái có linh l c m nh, khi n b n chúng không t th o n chỉ m gi cho k c. Cho nên ngay t lúc b t u, m c tiêu tìm ki m c a chúng ta chính là nh ng yêu quái có linh l c m nh H i Âm s n, ti p theo là m t a c t gi u kho báu c a chúng.

ây hi n nhiên không ph i là m t vi c d dàng, v y nên khi Hoàn Thanh nói r ng không có thu ho ch gì ta c ng không c m th y l .

Hoàn Thanh thì l i t ra r t phi n mu n, không ph i vì không tìm ra thanh ki m ó mà do h n n a êm nay h n u b T àn b ám l y úng nh nh ng gì ta ã oán. Hai ng i mu i u i huynh ch y, ch i tr n tìm n h n n a êm, k t qu là Hoàn Thanh v n không th thoát n i mi ng cao da chó¹ phía sau. ta còn theo n vi n t n i chúng ta , sau ó kh ng kh ng v i chúng ta m t êm.

Hoàn Thanh bu n b c nói v i T àn: “S mu i, mu i còn bi t cái gì g i là l ngh a liêm s không? Chúng ta cô nam qu n chung m t phòng, mu i không c m th y nên tránh nh ng chuy n tình ngay lý gian nh v y hay sao?”.

T àn tr n tròn m t: “Huynh ã bi t cô nam qu n tình ngay lý gian, sao còn chung v i , hôm nay cho dù th nào mu i c ng không i âu h t, mu i ph i ây giám sát hai ng i”.

Hoàn Thanh b u môi nói: “Ta v i Tam s mu i tình u ý h p, sao có th gi ng nh mu i c?”.

Ta ã ph i ch u kh m t l n khi b k p gi a quân và n nhân kia r i, bây gi có ch t c ng không mu n b k p gi a m t ôi nam n và ph i khó x thêm l n n a. Th nên ta nghiêm túc làm sáng t : “ i s huynh ch có nói ùa, gi a ta và huynh vô cùng trong s ch, tuy t i không có quan h gì ám mu i”.

T àn h m t ti ng: “ i s huynh c ng không th nào thích ng i c”.

Ta ch ng có tâm tr ng ý n , ch mu n vui u ng , nên r u r nói: “Các ng i mu n m ng mu n ch i gì thì m i ra ngoài, ng làm phi n ta và Hàn Nhi ng ”.

Xung quanh qu nhiên nhanh chóng yên lặng. Không biết qua bao lâu, ta nghe thấy Hoàng Thanh rón rả rón rén thì nghe nói: “Tam sư muội, muội nghe chưa?”.

Hắn kiên nhẫn hỏi thêm mấy lần, còn cách tiếp cận nói, hết thì im lặng.

Hắn hỏi: “Có phải tâm trạng muội không vui không? Chúng ta đi nghe m sao nhé?”.

Một lúc sau ta mới đáp: “Sao thì có gì phải đâu mà nghe m?”.

Hoàng Thanh nói: “Vấn đề chúng ta không đi nghe m sao nữa. Huynh có một buổi rước nọ hoa cúc tháng này, chúng ta lên nóc nhà uống rượu hóng gió êm nhé?”.

Ta hỏi: “Thì đâu?”.

Giọng Hoàng Thanh vẫn thản nhiên, trầm trầm phát ra tiếng cười: “Ngươi đi, giọng nghe con heo ư thai vậy”.

Ta cũng rất thất vọng, ta biết Hoàng Thanh một khi trở nên vô lý thì như một nhát kiếm đâm vào lòng lý do thuyết phục, lặng lẽ mãi cho đến khi ta nghĩ mọi điều. Có lẽ, khi nhìn chân nhai tay trèo lên nóc nhà, mặt cho gió êm mát mặt thì qua người, cảm giác yên tĩnh mái tóc của ta nghe như.

Một hôm thế này, còn thêm một buổi rước nọ, rất thích hợp nghe lời nhai chuyện trò này.

Thật ra, hỏi thì cũng chẳng có gì là không thể.

Ta nói: “Các huynh thật ra biết chắc gì không? Ta không phải là Tam sư muội của các huynh”.

“Các huynh ư là thế nào trên thế gian thì ba thiên giới, còn ta chỉ một thế gian thôi.”

Nhưng ngày tháng trôi đi, chỉ có nắng và gió, quan hệ với tôi như ly A Hàn cũng không thân thiện bấy giờ, còn có chị họ huynh thì gần gũi hơn. Trong một khoảng thời gian dài, còn hoàng hôn là A Hàn kiên quyết kéo ta ra ngồi trước cửa nó. Ta còn nhớ rõ dáng vẻ nó lúc đó, nó ngồi mà bện chân gom lại với nhau ngay ngắn, mặt cười to tròn ánh yêu nng ng ánh mắt đáng yêu. Bỗng một ngày không biết phải làm sao nghĩ như nhà ai có bố rí. Thật đáng ngạc nhiên mà vẫn tay qua ánh nó, có lúc ánh mắt quá nó giãy giụa, móng vuốt nhỏ nhào vào lòng bàn tay ta, ngẩng đầu.

Còn nhớ khi ta lặng lẽ nghĩ nghĩ. Lúc đó thì gian dài như vậy, một buổi hôm nay lại thì còn có ngày mai. Trong khi ta nghĩ thì trong lòng lại lịm bìm, xem đi xem đi, xem xong rồi thì im lặng. Thật nhiên có một ngày ta quay đầu lại nhìn, thì ra tất cả ngày sống cùng nhau đã là những ký ức như vậy.

Nh ng chuy n lúc ó ta không h trong lòng thì gi ây l i nh vô cùng rõ ràng, nhóc con kia l i quên h t s ch sành sành, còn tìm l i c ph thân mình, ngày tháng không bao gi có th quay tr l i nh tr c ây c n a.

Bây gi bên c nh có bao nhiêu ng i vây quanh, Hàn Nhi c ng v n ây, th m chí v th ng tiên mà tr c ây ta ch c n ngh t i ã c m th y xa x r i, gi l i s s ngay tr c m t, th mà t i sao b n thân ta l i c m th y không bi t làm sao, ng ngàng nh m t i m t th gi ó?

Ta ngh , t t c là do mình ã quá tham lam r i.

“ ng chau mày n a, m t mu i ã gi ng nàng dâu nh u thôn r i y”,
Hoành Thanh g ù ta.

Ta h i: “ i s huynh, huynh nói xem t i sao l i có ng i toàn ra r u ng ch ?”.

Hoành Thanh g i lên cánh tay, ng ng u mà n m m t cách tùy ý, nói: “Có l là vì ng i ó v n ch a tr xong nghi p ch ng t ki p tr c”. H n l i xoay ng i, c c k hào h ng mà nói v i ta: “S mu i, huynh k chuy n cho mu i nghe nhé?”.

H n k cho ta nghe nh ng chuy n linh tinh trên thiên gi i, t chuy n n th n tiên ã thành hôn l i i h n hò bí m t v i nam tiên nào ó, cho n n ng n ng c a m t v Long v ng nào ó ông H i long cung sinh h c m t con r n có ba u, chuy n ngo i tình tay ba, tay t , r i c nh ng m i tình không h p v i luân th ng o lý... khi n cho tâm tình bi th ng c a ta g n nh bi n m t h t.

Ta ang m màng bu n ng thì Hoành Thanh t nhiên đ ng l i, h ng v m t ch nh c i nh không nói: “Nh s , c ng ra ngoài hóng gió à?”.

Trong bóng êm dày c ã th t s xu t hi n m t bóng ng i màu tr ng.

Trong lúc m màng ta c m nh n c m t ánh m t, b t giác gi t mình. Sau ó ta m i phát hi n mình ang gác c m lên vai Hoành Thanh mà gà g t ta v i vàng ng i th ng đ y, còn may là ch a ch y n c dãi.

Ta m to m t, b i ch a k p chu n b tâm lý, trái tim ta l i p lo n x c lên, sau khi nh th n nhìn k , th y phía sau bóng ng i áo tr ng y, còn có m t ng i m c áo , v y nên trái tim v n ang p m nh c a ta c ng nhanh chóng bình t nh l i.

Hoành Thanh nói: “Nh s , êm khuya nh v y r i mà c ng có h ng quá nh , cùng m nhân i d o à?”.

“Còn Nh s sao l i gi ng nh l c ng mà i vào vi n t c a chúng ta th ?”

Ng i bên đ i l nh lũng áp: “Ta ch mu n nh c i s huynh và Tam s mu i m t chút thôi, êm ã khuya, m t nam m t n l i chung m t ch th t không n cho l m”, nói xong li n không h quay u mà i th ng.

B n tiên cô v n ang th t v ng, c m th y t sau khi n nhân áo này xu t hi n, b k p gi a hai ng i h ta ã u t c l m r i, lúc này l i còn b ch c t c h n n a. c r i, ây rõ ràng là v a n c p v a la làng, thôi ta c an ph n mà i ng cho r i.

T i nay ng tr , hôm sau ng nhiên là d y mu n. Trong lúc m màng, ta c m nh n c A Hàn bên c nh ta th c đ y sau ó b nhóc tr c u kéo i. n khi ta hoàn toàn t nh táo, m t tr i c ng ã lên quá con sào. Khi ta ch y i tìm nhi t thì nghe c m t o n i tho i t i h u vi n:

“Hàn Nhi, con còn nh g i ta là s ph n bao gi ?”

Ta nhìn lén, t nh ng khe h gi a cây hoa trong h u vi n, th y nhi t ta ng buông thõng tay, không h có chút ho ng lo n nào.

M t lúc sau m i nghe nó kh nói: “Hàn Nhi ch không hi u, n u con g i ng i b ng ph thân, v y thì m u thân c a con là gì c a ng i?”.

Rõ ràng bi t là không nên ôm p hy v ng, nh ng con tìm ta v n nh mu n nh y ra kh i c h ng, tay n m ch t n suýt chút n a móng tay c m vào da th t.

Ta không nghe c câu tr l i c a quân, b i vì m u t N La ang i t i.

Lúc sau nhi t ta m i nh ti ng nói: “H th t s là phu nhân và n nhi c a ng i?”.

“Không ph i.”

Khi y nói “không ph i”, m u thân c a N La b ng m t chén trà b c v phía y, khuôn m t t a ra tình ý d u dàng.

Ta th t s xúc ng mu n i t i kéo nhi t v , nh ng ngh n b n thân không th buông b c lòng t tr ng nên cu i cùng ành ph i h m h c b i. Tr v phòng, ta u ng li n hai chén trà ngu i nh ng c n t c trong lòng v n không th v i b t.

Lúc này nhóc tr c u bê m t gi trái cây b c vào, nói nh hi n báu v t: “T t , t t , ây là c s n c a ng n núi này, mang n cho t th ng th c, u do chính tay Nh s huynh hái ó!”.

Ta nghi n r ng c i: “T t l m, t t l m”.

Nhóc tr c u còn ang c ý, ta l y con dao nh t trong gi ra, b cái xo ch vào trái qu to nh t, n c qu bay tung tóe, có l là do ta dùng l c c t m nh nh th qu này là k thù gi t cha nên nhóc tr c u b ta đ a cho gi t c mình, v t chân lên c mà ch y.

Ta còn nh ti p t c c t nát c gi trái cây này, cánh c a v a óng l i phát ra tí ng c ch, sau ó m t ng i i vào. Ta v a ng ng u lên nhìn li n s ng c ng i.

Ghi chú:

1. Ch h ng ng i lúc nào c ng b ám l y ng i khác. (BTV)

6

Ng i n b c n, rút con dao nh trong tay ta ra, kh nói: “Lo i qu này không ph i c g t nh v y âu”.

Ta tr n m t há m m nhìn y khom ng i ng i xu ng gh , thu n tay nh t lên m t qu , r i chuyên chú g t v .

Ta th t s r t s hã. B i vì trong khi b hoa qu , trong u ta toàn ngh t i nh ng suy ngh c c k c ác. Lúc này b ng nhiên l i nhìn th y ng i mà m t kh c tr c b mình ch i m ng, tâm tr ng th t gi ng nh b b t g p khi ang làm chuy n x u v y, trái tim ta p nhanh nh s p v t ra kh i l ng ng c.

Khi ó chúng ta ng i sóng ôi trên chi c gi ng La Hán¹ b ng g t àn, gi a còn có m t chi c bàn trà nh ã b n c qu b n t. M t ta b t giác nóng b ng lên, trong lòng th m m ng b n thân vô d ng m y tr m l n.

Tr i qua chuy n l c c t i qua, n u mu n trong lòng ta còn chút m t ng g i thì th t s r t khó, hu ng h , t ch t hi n t i c a b n tiên cô, c ng ch ng ph i là nghiêng n c nghiêng thành g i cho cam. Có câu “không d ng l i tr nên v n vã, không ph i k gian thì là k tr m”. Trong lòng ta vô cùng c nh giác.

Nh ng quân ch nghiêm ngh ng i m t bên, cho dù là t th cú u hay ng tác t m , u vô cùng t nhiên. T a nh y n phòng ta ch g t trái cây cho ta n thôi v y, ta không bi t là do da m t y quá dày hay da m t ta quá m ng. Tóm l i là ta lén li c nhìn y m t cái, th y tình hình ch r t là bình th n, th m chí tên ch này cho dù nhìn nghiêng hay là nhìn vào bàn tay thon dài s ch s c a y khi g t v trái cây u p vô cùng. Ta ng i không n i n a, vô cùng g ng g o mà xoay xoay ng i.

Ta nói: “Nh Nh Nh s huynh, sao huynh l i r nh r i n ây th ? Hàn Nhi âu?”.

quân áp: “T àn ang d y nó luy n ki m”.

Ta “ ” m t ti ng, n b n thân ta c ng c m th y mình c i gi t o, khách khí nói: “Nghe nói s trái cây này là do huynh t mình hái, sao có th làm phi n huynh g t g t g t g t...”.

Lo i qu gi ng nh táo ã c r a s ch, g t v bày tr c m t, ta nhìn ch m ch m h i lâu, khi thì e ng i, lúc l i b c t c.

quân nói: “ ây là qu h ng hoa d i H i Âm s n qu tuy không to nh ng l i vô cùng th m ng t, x p giòn”. Ta c g ng ph h a theo: “Qu d i qu

nhiên ngon h n nhi u. Có câu nói nh th này, hoa tr ng không th m b ng hoa d i mà”.

quân ang lau tay t nhiên chuy n ánh m t nhìn ta. Ta v n không dám m m ng hã huy n, c quân nhìn th ng, ta v i cú u xu ng, ng i ngay ng n h i: “Không bi t Nh s huynh n ây có i u gì c n c n d n?”.

N u ta oán không sai, quân nh t nh có chuy n gì ó. Nh ng y ch a k p nói ra thì có ng i gõ c a. Ta v i vàng b c ra m , ng i t i chính là m u t N La.

Ta luôn r t hi u k v lai l ch c a m u t này, nh ng khi ánh giá kho ng cách g n, ngoài vi c trên ng i h có m t lu ng khí u ám làm ta khó ch u ra thì không th nhìn ra c i u gì n a. Ta nh ng ng. N La v a nhìn th y quân, trong m t l ra s khi p s , nh ng nhìn th y ch trái cây c g t s n trên bàn, hai m t nó l p t c phát sáng, b nhào qua t mông ng i ph ch lên ch c a ta, còn v y tay v i m u thân nó, nghênh ngang nói: “M u thân, ng i ây i! M u thân nó l t nhanh t i, không chút khách sáo mà ng i xu ng, y u u i nói v i quân: “Thi p có chuy n mu n tìm chàng th ng l ng, thì ra chàng ây”.

Ta nghe nói mà suýt tr n tr ng m t, c p m u t này c ngày c nh mi ng cao da chó dán vào quân, còn chuy n gì ch a th ng l ng xong mà ph i kéo n t n phòng ta mà th ng l ng?

Ta c ng ch ng thềm n i nóng, ngh n m u t này t i r i, mình ng ó c ng ch làm n n, thôi thì b i ch khác tránh kh i t làm mình khó ch u. Th là ta bèn c i nói: “Ng i quá Nh s huynh, c ng không còn s m n a, ta ph i i tìm Hàn Nhi ây”.

Nói xong ta li n i th ng ra ngoài, không ng cánh tay l i b n m ch t. Ta quay u nhìn, quân khi nãy còn ang ng i th ng trên gh lúc này ã n bên c nh, kéo l y tay ta. Ta nghe th y y h ng vào trong phòng, khách sáo nói câu xin l i r i thông th i ra ngoài cùng ta.

Ta c m th y c c k áp l c, bàn tay b y n m t m m hôi l nh. Ta vùng m y cái mà thoát c kh i tay y, c n t c b t u b c lên: “Nh s huy làm v y là sao?”.

Qua m t h i lâu sau, ta m i nghe th y gi ng nói tr m tr m c a quân: “S mu i, ta mu n xu t phát i tìm C Canh ki m, ít thì m t hai ngày, nhi u thì m i m y ngày, mu i t i n i này ch ta c không?”.

Ta s ng ng i, vô th c truy h i: “Huynh nh i âu? Ngay c i s huynh c ng không cùng i sao?”.

“Ta i là c r i.”

Ta m mi ng ph n i luôn: “Không c, chuy n này ph i bàn b c l i v i i s huynh”.

“Ta ã th ng l ng xong v i i s huynh r i. Mu i yên tâm i, vi c này ch c ch n m i ph n, không nguy hi m chút nào âu.”.

Ta đ ng nh nghe trong l i nói c a y có ý c i, b t giác ng n ng i. Ng ng u th y y ang ch m chú nhìn ta ch câu tr l i, ta li n ngu mu i áp m t ti ng “ c”, áp xong m i h i h n khôn cùng.

Trong lúc nói chuy n, chúng ta ã i n khu v n hai ng i đ n kéo giãn kho ng cách, m t tr c m t sau i t i. M i ng i ang thi t y n vui v ó, c H i Âm s n ch và Hoàn Thanh u có m t, T àn bá m l y Hoàn Thanh, nhóc tr c u thì c d ính l y nhi t ta. Lúc này ta c ng không t i n truy h i thêm n a, ngh t i nay nh t nh s moi thêm chút tin t c t ch Hoàn Thanh.

Th nh ng v n ch a k p h i Hoàn Thanh c gì, khi m t tr i khu t bóng thì vi n t c a quân ã v n không nhà tr ng. Ta i m t vòng quanh vi n t , b ng nhiên s c nh , m u t N La âu r i?

Th i gian m u t này xu t hi n c ng r t kh nghi, t m th i b qua quan h tr c ây v i quân, đ a vào chuy n x y ra vào sáng nay, ta c m giác c gi a hai ng i này hình nh có m t th a thu n nào ó, mà th a thu n này l i có liên quan n vi c tìm thanh ki m.

Ta nhúu ch t chân mảy, ang mu n i tìm Hoàn Thanh, t nhiên trong vi n t vang lên m t gi ng nói có v tùy ti n bi ng nhác: “V phu nhân này, ng i nh i âu ây?”.

T sau g c cây hoa qu , m t ng i mà ta không th ng t i ang b c ra.

H i Âm s n ch .

Ta r t kinh ng c, m t là b i H i Âm s n ch trông th ng ngày không h x u xa l i không t i ng ng xu t hi n ây; hai là, ta nhìn th y th n s c nham hi m t trên khuôn m t c a v thi u niên n v n l o l o t này. Ta âm th m c nh giác, may là trong tay v n còn l u l i Ng Hành Thiên Lôi c a Hoàn Thanh, cho nên c m th y an tâm h n chút ít.

Ta th n nhiên chào h i, c i nói: “S c tr i c ng không còn s m n a, phu quân ta ch c i s t ru t r i, v y ta xin cáo t tr c”.

H i Âm s n ch c i khúc khích nh ng c ng không ng n c n ta. Ta xoay ng i b c v phía ngoài, sau ó trong khi ang mang m t b ng nghi ho c thì u l i p vào m t b c t ng vô hình trong không trung.

Có k t gi i!

Ta kìm nén tâm tr ng ho ng s , quay u mi n c ng c i nói: “Không bi t S n ch làm nh v y là có ý gì?”.

H n thông dong ti n l i g n ta: “E là phu nhân không th quay v c n a r i”.

Ta h i: “T i sao?”.

H n th dài: “Có ng i mu n ng i ch t”.

“Là ai?”, ta h i.

H i Âm s n ch c i nói: “Nói cho ng i bi t c ng không sao, chính là phu nhân c a Chi Liên công t ”.

Ta s ng s , dù th nào c ng không th ngh t i H i Âm s n ch v i ta cùng m t phe.

Trên khuôn m t H i Âm s n ch l ra th n s c hoang mang nghi ho c: “Th t k l , có ph i tr c ây chúng ta ã t ng g p nhau r i không? Càng nhìn ng i ta càng th y quen m t”.

Lúc này, s c tr i ã hoàn toàn t i h n, hai con m t c a H i Âm s n ch trong bóng êm phát ra ánh nhìn khi n lòng ng i b t an. Ta k sát vào k t gi i không th s c gi a không trung ó, trong lòng th m ho ng h t. Tuy ch a t ng th y pháp l c c a H i Âm s n ch , nh ng ch v i n ng l c có th thu ph c h t yêu quái ng n núi này, có dùng u ngón chân mà ngh thì c ng có th óan ra h n nh t nh là không h y u kém, e r ng Ng Hành Thiên Lô c a Hoàn Thanh ch gãi ng a cho h n mà thôi.

Ta cô t ra bình t nh mà nói: “Nói th t v i S n ch , Hoàn Thanh và v Chi Liên công t kia chính là s huynh ng môn c a ta, S n ch làm t n th ng ta mà không s hai v s huynh c a ta báo thù sao?”.

H i Âm s n ch mang v ti c nu i nói: “ ng nhiên s , vì gi t ng i, ngay c ng n núi mà ta ã n mình ho t ng su t hai n m tr i này ta c ng không c n n a. Xong vì c r i ta t t nhiên s tìm m t n i khác n náu, chuy n này không c n ng i ph i nh c tâm”.

Trong lúc nói chuy n h n t t gi cánh tay lên: “Phu nhân c yên tâm ra i, ta h th r t g n gàng, s không làm ng i ph i khó ch u quá âu”.

Ghi chú:

1. Gi ng La Hán: M t lo i gi ng c bao quanh ba phía, v a có th c dùng nh chi c gi ng, v a có th ng i. (ND)

7

Tuy bi t r ng không th có c may thoát kh i, nh ng ng i ch ch t hi n nhiên không ph i là phong cách c a b n tiên cô.

H i Âm s n ch nhào t i, tr c tiên ta thu n tay tóm l y nh ng v t có th tóm c mà ném t i, ch khi bóng dáng nhanh nh c t c a h n ng n trong m t kho ng nh t nh, ta li n s d ng t m bùa h m nh Ng Hành Thiên Lô.

Song, l i không h ánh trúng.

Trong thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, ta hét thét m m t ti ng r i nh m m t l i. Lúc này, c n au n mà ta t ng t ng l i không h p xu ng, ng c l i l i phát sinh m t chuy n vô cùng b t ng .

Ta nghe th y ti ng thét au n c a H i Âm s n ch , sau ó là âm thanh n ng n ngã l n ra t.

Ta ng c nhiên m to m t th y v thi u niên y ô m cánh tay m máu t i, m to ôi m t nhìn ta, trong ó rõ ràng mang theo th n s c nghi ho c và khi p s .

“Cô cô, ng i chính là cô cô?”, ta nghe th y h n hét lên m t câu kinh thiên ng a, sau ó c nh th ng v t nh l c ng ã tìm th y ch n v , bò th ng t i chân ta. N u không ph i do b n tiên cô ph n ng nhanh thì c ng chân suýt chút n a b h n ôm l y: “Cô cô, c u con!”.

Ta rõ ràng ã b h n d a cho lông tóc trên ng i d ng ng c lên, suy ngh u tiên chính là: Không l H i Âm s n ch ngay t i th i kh c then ch t l i lên c n iên? N u không, sao l i có s thay i l n nh v y c. M t kh c tr c còn là k hung ác xu ng tay tàn c, gi này l i ô m cánh tay ch y máu, n c m t n c m i m à, t o thành nh ng ng ngang d c an xen trên khuôn m t trét y ph n tr ng c a h n.

B n tiên cô bình th ng không s th n qu , ch s ng i th n kinh không bình th ng nh v y. G ng ki m ch trái tim s p nh y ra kh i l ng ng c, ta cu ng quát nói v i h n: “Ng i ng kích ng nh v y, có chuy n gì thì t t nói”.

“Cô cô, là con ây mà!”, H i Âm s n ch v n r t kích ng nói. Sau ó thân hình l i n ánh lên m t tia sáng r i tiêu bi n, hóa thành m t v tr i xu ng t, lúc ti p xúc v i m t t còn vang lên m t ti ng thanh thúy.

ây rõ ràng là m t v ki m, nh ng bi u t ng th n bí c x a m t trên ã nói rõ lai l ch không t m th ng c a nó. ây rõ ràng là...

Ta t nhiên b ng t nh.

K ra, ây ch ng qua là chuy n c a b n n m tr c. Khi ó ta h phàm, còn mang m t cái b ng to, trên tay ch c m m i thanh ki m này. Ch là, khi ó ki m l i n v i v , ki m là ki m t t, em c m c ng khá c giá.

Tuy h i ng c nhiên, nh ng C Canh ki m là th ng c th n v t, có th hóa thành hình ng i c ng ch ng ph i là chuy n hi m l gì. Nh ng thân ki m âu r i? Vì sao l i tr thành H i Âm s n ch ?

Ta ang ngh , trong bàn tay t nhiên nóng r c. Ta xòe tay ra xem thì th y ôi ng c linh lung Tr C t t khi l y ch c a Bán Nguy t Lão T v n yên l ng n nấu trong bàn tay ta, bậy gì l i t nhiên hi n ra. Âm thanh lách cách thanh thúy vang lên, l c l c bu c ph n uôi t nhiên b n lên, không h sai

l ch mà ánh úng trên v ki m, sau ó l p t c thu v . Trong khi ta còn ch a hoàn h n, nó l i n i không th y n a.

Ta loáng thoáng hi u c, v a nãy úng vào gi phút c p bách c ng là do ôi ng c linh lung này b o h ta. V ki m trên m t t ã hóa l i thành hình ng i, trên trán còn n i m t c c s ng vù h n ôm trán, m t mày bu n r i r i, n c m t m ìa qu trên m t t, t v áng th ng mà nhìn ta, luôn mi ng xin tha th : “C Canh không bi t là cô cô cho nên m i làm ra nh ng vi c ng ng c ph m th ng nh v y, con t bi t là i t i, ngay c Linh Lung mu i mu i c ng không tha th cho con! Nh ng c u xin cô cô hãy xem xét tr c kia C Canh không h ph m l i l n gì mà tha cho con l n này i!”.

Tên này hình nh ã quên m t, b n tiên cô bậy gi không có pháp l c, có mu n x lý h n thì c ng l c b t tòng tâm. Ti n tri n c a s vi c tr c m t qu là v t ra ngoài s suy oán c a ta, tuy trông h n khóc lóc kh n c u khi n ta có chút h hê, nh ng ta ngh , t t h n h t v n nên t n d ng lúc h n còn ang h , tránh kh i ây tr c r i an i h n sau. V y nên, ta kìm nén con tim ang run b n b t, c t ra tr n t nh nói v i h n: “Bây gi không ph i lúc thích h p nói rõ chuy n này, tr c tiên ng i hãy lo i b k t gi i, sau ó s a so n s ch s r i t i tìm ta nói chuy n”.

Khi tên này n tìm ta, m t ã r a s ch s , trên ng i m c b y ph c màu xanh ch nh t . Rõ ràng là m t thi u niên tr ng tr o tu n tú, so v i khi hóa trang thành H i Âm s n ch n v n lòi lòi t thì trông tr h n ít nh t ph i m i tu i, làm ta h t s c kinh ng c.

Tuy ã xác nh c h n chính là linh th c a thanh C Canh ki m mà chúng ta ang tìm, nh ng ta v n không th hoàn toàn tín nhi m, li n g i thêm c Hoàn Thanh t i. C Canh v a th y chúng ta, l p t c cú r p xu ng t, mi ng nói “Bái ki n cô cô, bái ki n Hoàn Thanh quân” vô cùng cung kính.

Hoàn Thanh h i: “Sao ng i bi t s c hi u c a ta là quân?”.

C Canh ngoan ngoãn áp: “Có th bên c nh cô cô nh t nh là hai v quân trên thiên gi i r i”.

Hoàn Thanh u ng trà, c ng không cho C Canh ng lên, khép h m t, m p m nói: “Ch v i i t i ngày hôm nay ng i ph m ph i ã có th b m báo v i Thiên giam ng i mãi mãi d i Tr n Yêu tháp r i”.

M t C Canh tr ng b ch, trông b dáng ch c l i mu n n ôm chân ta mà c u xin th ng thi t. Ta c ng ch ng mu n r à v i nó, ph t tay cho nó k v n t t t u n cu i. Th ng nhót t i nghi p này v n qu d i t k l i nh ng gì nó ã g p ph i.

N m ó, chân thân¹ c a C Canh b ta em c m ti m c m , linh giác c a nó v n ch a th c t nh, sau khi r i vào tay ch ng qu , vì nhìn ra giá tr b t phàm c a thanh ki m, ông ta ã em nó c t gi u trong m t th t. Không lâu sau,

ti m c m phát h a, toàn b c a ti m ngay c ch ng qu , ti u nh và c gia quy n, t ng c ng m i m y ng i u m t m ng. B n ti u qu t âm ph i lên b t h n ã phát hi n thanh ki m trong ng tàn tích bèn mang nó v âm ph , nhanh chóng hi n cho Diêm V ng.

Diêm V ng là m t tên tham lam tàn b o, v a nhìn th y C Canh ki m, l p t c bi t c lai l ch c a nó, mu n em thanh th ng c th n khi này chỉ m làm c a riêng. Không ng thanh ki m ã b thi t l p m t phong n, ch có ch nhân th c s c a nó m i có th s d ng. Có vài l n Diêm V ng mu n thao túng nó nh ng không có k t qu , th m chí còn suýt b C Canh - linh th c a thanh ki m ã th c t nh - làm b th ng. Trong c n th nh n i h n li n làm phép tách tinh phách c a C Canh ra làm hai ph n, m t ph n cùng v i thân ki m C Canh b phong n trong k t gi i do Diêm V ng l p ra a ph , ph n khác chính là v ki m, b a n nhân gian.

H i Âm s n này nhìn nh m t dãy núi bình th ng nh ng th t ra chính là cánh c a k t n i nhân gian v i âm gi i. Diêm V ng em con nh t ây chính vì mu n con trông coi cánh c a này.”

Tên nhóc này hoàn toàn không h nh c t i nó ây s ng tho i mái t t i nh th nào, v a dùng ánh m t vô cùng bu n t i mà nhìn ta, v a hình dung b n thân nh là tuy t th b o ki m trong lòng ch có ch nhân, ch u nh c hoàn thành s m nh, không khu t ph c tr c th l c hung b o, m t lòng trung thành. Trong nháy m t, nó ã tuôn ra hai hàng l , n c n nói: “Hai n m nay ch u s kh ng ch c a Diêm V ng, cô cô không bi t c C Canh ph i s ng nh th nào âu. B i vì linh th b chia làm hai, C Canh không th không h c ng i ta cách l y âm b d ng, g ng g ng l m m i duy trì c tinh khí c a mình. C Canh v n nh l i d y b o c a cô cô, hai n m nay không h làm t n th ng b t k ng i vô t i nào. Còn chuy n t i này, th t ra là b i vì con b n kia uy hi p, con v n c ng tính là, sau khi b n thân t o ra nghi p ch ng này s xu ng âm ph thay ng i ó tìm m t n i u thai t t n bù l i t i nghi t c a mình. T t c nh ng chuy n này u không ph i là ch ý c a con, c u xin cô cô b t gi n”.

Hoành Thanh ch ng i m t bên u ng trà, không h nói chen vào. Ta thì sa s m m t, h i: “ yêu n mà ng i nói chính là n nhân m c áo ó sao?”. C Canh g t u. Ta truy h i: “ yêu n ó có lai l ch nh th nào? Vì sao l i có quan h v i ng i?”.

i u làm ta không th t ng t ng c ó là, h i n lai l ch c a n nhân áo ó, C Canh c ng l c u: “Chuy n này con c ng ch nghe l i n th i thôi ch bi t tên là N Na, vài n m tr c Diêm V ng ra ngoài d o ch i li n v a m t , c p v âm ph làm Diêm V ng n ng n ng. Con ch bi t là luôn không cam tâm, mu n b ch y kh i âm ph , nh ng kh n i pháp thân l i ch u s kh ng ch c a Diêm V ng”.

C Canh m t mày m u máo: “Là do con có m t không tròn không nh n ra c cô cô, c ng th t s không bi t yêu n kia lòng d ác c mu n ng n cô cô. Ch b i pháp thân c a c con và u b Diêm V ng kh ng ch , u hy v ng thoát kh i âm ph , cho nên m i n y ra suy ngh h p tác, l i d ng l n nhau, c u xin cô cô và quân minh giám”.

Ta c h c ng oán ra c, nh t nh là N Na dùng t m tích c a C Canh ki m làm m i câu, trao i i u ki n v i quân. Thù lao có l là mu n quân c u ra kh i bàn tay c a Diêm V ng. Ngh n ây, ta không th ng i im c n a, v i vàng h i C Canh: “Theo nh ng gì ng i v a nói, con ng truy tìm thanh ki m c a quân d i âm ph nh t nh là vô cùng nguy hi m”.

C Canh l p b p nói: “Diêm V ng tuy nguy hi m, nh ng Chi Liên quân pháp l c cao c ng. Nh t nh, nh t nh...”. Ta không ch nó nói h t, xoay u l i nhìn Hoàn Thanh, chính khí hào hùng nói: “ i s huynh, chuy n truy tìm thanh ki m chính là trách nhi m c a chúng ta y”.

Hoàn Thanh th dài th n th t, b d ng không tình nguy n, nói: “S mu i không c n ph i nói nhi u, ta cùng mu i xuống âm ph m t chuy n là c ch gì”.

Ghi chú:

1. *Chân thân: Thân th th t s . (ND)*